

ת"פ 22402/11/18 - מדינת ישראל, יהלום - היחידה הארצית לחקירות ומאבק בפשיעה נגד לירון וישניביץ

בית משפט השלום באשדוד

16 יולי 2020

ת"פ 22402-11-18 ישראל ואח' נ' וישניביץ

22424-11-18

מספר פל"א 491528/2018

לפני כבוד השופטת ליאת שמיר הירש

המאשימה 1. מדינת ישראל

2. יהלום - היחידה הארצית לחקירות ומאבק בפשיעה

נגד

לירון וישניביץ

הנאשם

נוכחים:

ב"כ המאשימה 1: עו"ד עדי צפריר ועו"ד נעמה ניר

ב"כ המאשימה 2 - היחידה הארצית למאבק בפשיעה: עו"ד מוחמד עסלי

ב"כ הנאשם: עו"ד אייל אוהיון

הנאשם - נוכח

מז דין

מבוא:

1. הנאשם הורשע, במסגרת הסדר דיוני, ובהתאם להודאתו בעובדות כתב אישום המתקן, הכולל 10 אישומים (אישומים 2,6,9,10 נמחקו מכתב האישום), בעבירות כדלקמן:

טיפול רשלני בתרופות או בחומר רעיל, בניגוד לסעיף 338(א)(8) לחוק העונשין התשל"ז-

1977 (5 אישומים), איסור מכירת תכשיר מרשם אלא ע"י רוקח, בניגוד לסעיף 42(א) לפקודת הרוקחים (נוסח חדש), התשמ"א-1981 (5 אישומים), קשירת קשר לעשות עוון, בניגוד לסעיף 499(א)(2) לחוק העונשין התשל"ז-1977, איסור שיווק תכשיר מרשם אלא ע"י רוקח, בניגוד לסעיף 42(א) לפקודת הרוקחים (נוסח חדש) התשמ"א-1981, אי הגשת דין וחשבון במועדו, עבירה לפי סעיף 216(4) לפקודת מס הכנסה (נוסח חדש) (3 אישומים), אי ניהול פנקסים, עבירה לפי סעיף 216(5) לפקודת מס הכנסה (נוסח חדש) (4

עמוד 1

אישומים ואי הודעה על התחלת התעסקות בניגוד לסעיף 215א(א) לפקודת מס הכנסה [נוסח חדש].

החלק הכללי שבכתב האישום

2. על פי המתואר בחלק הכללי של כתב האישום, בתקופה הרלוונטית לאישומים, שימש הנאשם כמפיץ משנה של נתי בן משה, דמות מוכרת בקהילת מפתחי הגוף, אשר ייצר בביתו חומרים מסוג סטרואידים אנאבוליים באבקה, בנוזל או בטבליות וסיפק אותם לנאשם לצורך שיווק ומכירה ללקוחותיו (בגין חלקו של נתי בן משה בפרשה הוגש כתב אישום נפרד).

כפי העולה מהחלק הכללי בכתב האישום, **סטרואידים אנאבוליים** הנם תכשירים המשמשים לפיתוח מסת שריר ושיפור ביצועים ספורטיביים (להלן: "התכשירים"). התכשירים אינם מאושרים לשימוש או שיווק על ידי משרד הבריאות והם מהווים סכנה לבריאות אדם ועלולים לגרום לתופעות לוואי כגון: התקפי לב, מוות, היווצרות קרישי דם, עליה בסיכון למחלות לב חסימתיות, עליה בלחץ הדם, ירידה בפוריות, אקנה התקרחות, דלדול אשכים, הגדלת חזה, הגדלת הפרוסטטה, ירידה בספרית הזרע, העברת של ייצור כדורית אדומות בדם, ציסטות מסכנות חיים בכבד, הופעות גידולים סרטניים, כשל כלייתי וכן השפעות נפשיות כגון דיכאון, תנודתיות במצב הרוח, אגרסיביות אלימות ותוקפנות, מאניה ודמנציה.

הנאשם שיווק ומכר ללקוחותיו סטרואידים אנאבוליים ותכשירים נוספים, הדריך את לקוחותיו כיצד לצרוך התכשירים ובאיזה מינון, זאת על אף שאינו רוקח או בעל היתר לשווק התכשירים ואינו בעל הכשרה רפואית כלשהי.

בביתו של הנאשם נתפסו, מאות אריזות ריקות, מאות בליסטרים המכילים טבליות, 18 מזרקים המכילים נוזל, עשרות אמפולות, עשרות טבליות של תכשירים שונים שאיכותם ובטיחותם אינם ידועים למשרד הבריאות.

צוין עוד בחלק הכללי, כי בשל פעולות השיווק והמכירה חייב היה הנאשם להגיש לפקיד שומה הודעה על התחלת התעסקותו ודוח שנתי ראשון, דוח על הכנסותיו לתקופות הרלוונטיות וניהול ספרים על פי תוספת יא' להוראות מס הכנסה.

3. על פי עובדות האישום הראשון, במועד שאינו ידוע למאשימה, בשנת 2015, קשר הנאשם קשר עם נתי בן משה לשווק סטרואידים ורכש מנתי תכשירים לשם הפצתם ומכירתם. הנאשם נפגש עם נתי לצורך מסירת התכשירים, בין היתר בביתו, וסיכם עמו על התמורה. הקשר בין הנאשם לנתי בן משה נמשך משנת 2015 ועד ליום 25.10.2018, במהלכם קנה הנאשם מנתי תכשירים בסך כולל של ₪ 14,856 לצורך שיווק ומכירה.

4. על פי עובדות האישום השלישי, על בסיס הכרות הנאשם את **אפרים אלירן**, במסגרת פיתוח הגוף וקניית תוספי תזונה, פנה הנאשם לאפרים והציג עצמו כבוגר קורס מאמנים של מכון וינגיט ורכש את אמונו. בהמשך לכך מכר הנאשם לאפרים בין 168 - 210 טבליות של סטרואידים אנאבוליים בעבור תשלום כספי, תוך שהוא מתדרך את אפרים אודות מינוני צריכתם ומפיג את חששותיו באשר לתופעות הלוואי הכרוכות בנטילתם. הנאשם יעץ לאפרים לצרוך סטרואידים אנאבוליים באמצעות הזרקה. הנאשם מכר לאפרים בין מרץ 2017 ועד מרץ 2018 אמפולות המכילות סטרואידים אנאבוליים בעלות של ₪ 200 לאמפולה והזריק

לאפרים בתדירות ל 3 פעמים בשבוע.

במהלך מרץ 2017 נגרמו לאפרים כתוצאה מהשימוש בסטראיידים תופעות לוואי כגון: הזעה, דופק גבוה, סחרחורות ואובדן הכרה. באפריל 2017 פונה אפרים לבית החולים לאחר שאיבד הכרתו. נמצא כי תפקודי הכבד בגופו אינם תקינים.

5. על פי עובדות האישום הרביעי, קיבל **אבישי מרגי** את פרטי הנאשם לצורך רכישת סטראיידים אנאבוליים. בין התאריכים 07.03.18 - 11.05.18 שיווק הנאשם לאבישי סטראיידים אנאבוליים, בתמורה לתשלום שסוכם מראש. הנאשם הדריך את אבישי בדבר רכישת מזרקים ומחטים לצורך הזרקת הסטראיידים. הנאשם נפגש עם אבישי ומכר לו התכשירים יחד עם תכשירים נוספים.

6. על פי עובדות האישום החמישי, קיבל **מוחמד קטרוס** את פרטי הנאשם לצורך רכישת סטראיידים אנאבוליים. בין התאריכים 17.10.17-18.10.17, שיווק הנאשם למוחמד סטראיידים אנאבוליים, מסר לו את העלויות הכרוכות ברכישת התכשירים ואף הציע למוחמד כי ילמד אותו כיצד להזריק את התכשירים לגופו. בטרם בוצעה הרכישה, התחרט מוחמד וחזר בו.

7. על פי עובדות האישום השביעי, קיבלה **לי בנתורה** את פרטי הנאשם לצורך רכישת סטראיידים אנאבוליים. בין התאריכים 29.5.18-11.6.18, שיווק הנאשם ללי סטראיידים אנאבוליים בתמורה לתשלום שסוכם מראש.

הנאשם ציין בפני לי כי צריכת התכשיר כוללת תופעת לוואי "שאינה קריטית" בדמות רעידות ידיים, תידרך אותה אודות מינוני הצריכה של התכשיר ודרך נטילתו.

ביום 21.6.18, פגש הנאשם בלי ושיווק לה תכשיר נוסף מסוג סטראיידים אנאבוליים בתמורה כספית.

ביום 23.6.18, פנתה לי אל הנאשם וסיפרה לו כי היא חווה תופעות לוואי וכי ברצונה לפנות לטיפול רפואי. הנאשם בתגובה הציע לה לחדול מנטילת התכשיר ולהמתין עם הפנייה לגורם הרפואי.

8. על פי עובדות האישום השמיני, ביום 6.8.18 רכש **יוסי ונטורה** מהנאשם תכשיר מסוג "אפדרין" בתמורה לכסף והנאשם תדרך את יוסי אודות מינוני הצריכה ודרך הנטילה של התכשיר.

ביום 13.8.18 רכש יוסי מהנאשם תכשיר נוסף לגביו הדריך הנאשם את יוסי בדבר אופן נטילתו ומינוני צריכתו והציע ליוסי לקנות סוג נוסף של סטראיידים אנאבוליים מסוג "קלן".

9. על פי עובדות אישום האחד-עשר, האישום השניים-עשר, האישום השלושה-עשר והאישום הארבעה-עשר, הנאשם לא הגיש לפקיד השומה הודעה על פתיחת עסק, לא ניהל ספרים ולא הגיש דו"ח ניהול פנקסי חשבונות במועדו, בקשר לשנים 2015-2018.

הסדר טיעון:

10. בדיון שהתקיים ביום 9.7.19 ולאחר הליך גישור, הציגו הצדדים הסדר, במסגרתו הודה הנאשם והורשע בכתב האישום המתוקן. במסגרת ההסדר, סוכם בין הצדדים כי בעניינו של הנאשם יתקבל

עמוד 3

תסקיר שירות מבחן. הצדדים סיכמו כי במידה והתסקיר יהיה חיובי, תעתור המאשימה להטיל על הנאשם עונש מאסר שירוצה בדרך של עבודות שירות. הצדדים סיכמו כי במידה והתסקיר לא יימצא חיובי, תטען המאשימה לעונש באופן חופשי.

תסקיר שירות המבחן וחוו"ד הממונה:

11.

התסקיר מיום ה- 31.10.19 פירט את נסיבותיו האישיות והמשפחתיות של הנאשם.

מדובר בנאשם כבן 31, נשוי ואב לילד, אשר החל לעבוד כמדריך חינוכי בבי"ס יסודי, השלים 12 שנות לימוד ובעל תעודת בגרות מלאה. לדבריו, בגיל ההתבגרות החל לעסוק בפיתוח גוף, כדרך להתמודד עם דימוי גוף נמוך, המשיך כעתודאי ועשה שירות צבאי מלא.

הנאשם נעדר עבר פלילי.

הנאשם מסר לשירות המבחן כי לא ביצע העבירות למטרת רווח, והסביר כי פעל מתוך רצונו לסייע למתאמנים אחרים בפיתוח הגוף ולמטרות ספורטיביות שאינן כרוכות בסיכון או נזק.

בעקבות פתיחת ההליכים המשפטיים כנגדו ביטא חרטה וצער, אך התקשה להסביר עמדה זו. שירות המבחן התרשם כי מדובר באדם בעל כישורים אמפתיים נמוכים, ממוקד בעיקר בעצמו ובצרכיו ואינו מגלה רצון ממשי לבחון הנזקים אותם הסב לאחרים.

מהתסקיר עולה, כי הנאשם התקשה להיעזר בטיפול הקבוצתי בו השתתף במסגרת הליך המעצר, כי אין לנאשם מוטיבציה בקבלת סיוע טיפולי וכי הוא מטשטש את חומרת התנהגותו, מבלי שחל שינוי בעמדותיו הבעייתיות גם כיום.

יחד עם זאת, התרשם שירות המבחן כי הנאשם בעל כוחות וכישורים חיוביים, אינו בעל אישיות שולית או עבריינית, שחי חיים נורמטיביים ומצוי במסגרת זוגית יציבה ותומכת.

שירות המבחן מדגיש את הפער שבין תפקודו התקין של הנאשם לאורך השנים והישגיו האישיים ולבין מעורבותו בעבירות.

הנאשם שלל התנסות בסמים ואלכוהול ובדיקת הסמים אותה ביצע נמצאה תקינה.

מכל אלו המליץ שירות המבחן להטיל על הנאשם עונש מרתיע בדמות מאסר בדרך של עבודות שירות אשר ימחישו לו את חומרת המעשים.

הממונה על עבודות השירות מצא הנאשם כשיר לבצע עבודות שירות.

טיעוני הצדדים

12.

מטעם יחידת תביעות להב טען התובע המלומד עו"ד יוסף בן יונתן, שביקש לטעון לעונש

באופן חופשי ובהתאם להסכמה הדיונית. לטענתו, התסקיר שהוגש בעניין הנאשם מעיד כי הנאשם לא הפנים את חומרת המעשים ואין בו עדות להליך טיפולי מוצלח, בשל אלו טען כי המאשימה אינה מחויבת להגביל עצמה בטיעוניה לעונש של מאסר שירוצה בדרך של עבודות שירות.

ב"כ המאשימה טען כי יש להחמיר בעונשו של הנאשם בהתייחס למידת הפגיעה בערכים המוגנים ובאינטרס הציבורי ובשל העובדה שהנאשם שווק ומכר תכשירים שיוצרו בתנאים לא נאותים, האסורים למכירה, על אף שאינו רוקח וללא היתר של משרד הבריאות.

ב"כ המאשימה הפנה לנסיבות ביצוע העבירה המעידות על חומרת מעשיו של הנאשם, שמכר, הפיץ, ואף הזריק התכשירים המסוכנים ללקוחותיו והדגיש העובדה שתכשירים אלו אינם מותרים לשימוש על פי הוראות משרד הבריאות.

לטענתו, העובדה שהנאשם שכנע את לקוחותיו להשתמש בחומרים הנ"ל תוך שהוא מרגיע את חששם מפני תופעות הלוואי ואף ביקש מחלקם שלא לפנות לגורם רפואי, בעת שהופיעו תופעות רפואיות, יש בה כדי לבסס את חומרת המעשים ואת אדישותו של הנאשם כלפי תוצאה של פגיעה בלקוחותיו בעבור בצע כסף.

ב"כ המאשימה ציין כי מדובר בכתב אישום ראשון מסוגו **באשר לסוג התכשיר** שנמכר ע"י הנאשם, קרי, סטרואידים האנאבוליים, שהנם חומרים אסורים לצריכה ושימוש בשל הסיכון הכרוך בהם לבריאותו של האדם.

בהתחשב בכך, הפנתה המאשימה למדיניות הענישה הנוהגת בפסיקה בעבירות העוסקות בפשיעה רפואית הקשורה בפקודת הרוקחות ובשיווק ומכירה של תכשירים מזויפים (כגון: תרופות לטיפול באין אונות). לטענת המדינה ניתן ללמוד על מדיניות הענישה המשתנה בהתאם לנסיבותיו של המקרה, למידת התחכום, חלקו של הנאשם, כמות ומשך המכירה ובעברו הפלילי של הנאשם.

במקרה זה, לטענת המדינה, קיימת חומרה יתרה בשל העובדה שמדובר בסוג חומרים אשר להבדיל מתרופות מזויפות אינם מאושרים כלל לשימוש על ידי משרד הבריאות ולכן, ביקשה המדינה לקבוע מתחם הנע בין 12 חודשי מאסר ועד ל- 20 חודשי מאסר, לצד ענישה נלוות הכוללת מאסר על תנאי וקנס.

בהתחשב בכך, ביקש ב"כ המאשימה להשית על הנאשם 12 חודשי מאסר בפועל, עונש אשר לטענתו מצוי ברף התחתון של המתחם, המתחשב בנסיבותיו האישיות של הנאשם, בעברו הנקי ובהודאתו המידית.

נציג רשות המיסים המלומד, עו"ד איתן אמנו, הצטרף לטיעוני המאשימה והוסיף כי לעניין עבירות המס, כי יש לקבוע מתחם ענישה המגיע ל- 18 חודשי מאסר בפועל. יחד עם זאת, הסכים כי המתחם אותו הציג עו"ד יוסף בן יונתן כולל גם את עבירות המס.

13. מנגד, טען הסנגור כל שניתן לטעון בזכותו של הנאשם. ב"כ הנאשם ציין כי מדובר בנאשם אשר הביע חרטה, הודה בהזדמנות הראשונה ולקח אחריות מלאה על מעשיו. עוד ציין כי יש לזקוף לזכותו של הנאשם את עברו הנקי והיותו אדם המנהל אורח חיים נורמטיבי.

ב"כ הנאשם טען כי התרשמות שירות מבחן לפיה הנאשם אינו לוקח אחריות מלאה על מעשיו, עומדת בסתירה לעובדה שהנאשם הודה מיד ואף עזר למשטרה לקדם החקירה.

עוד הצביע בעניין התסקיר על העובדה שקצינת המבחן התייחסה לביצוע עבירות משנת 2014, זאת בניגוד לאמור בכתב האישום המתוקן והפנה לשימוש בתסקיר במונחים הרלוונטיים לסחר בסמים ומכירת סמים, על אף שמדובר במקרה זה בעבירות על פי פקודת הרוקחות ובחומרים שאינם מופיעים בפקודת הסמים המסוכנים. באשר לטענת המאשימה כי מדובר בעבירות בעלות אופי כלכלי, הדגיש הסנגור כי הנאשם פעל בתמימות ללא כוונת בצע כסף ולא ניתן לייחס לו רווחים כלכליים משמעותיים.

ב"כ הנאשם הפנה אל כתב האישום המתוקן, לפיו הנאשם מכר התכשירים ל-6 אנשים בלבד, במהלך כ-4 שנים וברווח המגיע לכדי כ-5,000 ₪.

בנוסף טען, כי חלקו של הנאשם בפגיעה בערכים המוגנים היה קטן, שכן אדם אחר היה אחראי לייבוא הסטרואידים וייצורם.

באשר לנזקים הרפואיים שנגרמו לרוכשים הוסיף שכתב האישום מתאר נזקים קלים בלבד.

ב"כ הנאשם טען כי הפסיקה אליה הפנתה המאשימה מקורה בנסיבות מחמירות מאלו שביצע הנאשם ועל כן אין לאמצה. לטענתו, הפסיקה שהוגשה מציגה מקרים בהם היקף השיווק, המכירה והרווח היו גדולים בהרבה מזה שיוחסו לנאשם.

ב"כ הנאשם ביקש לתת דגש בגזר הדין לנסיבותיו האישיות של הנאשם, להיותו אדם נורמטיבי המנהל אורח חיים תקין, שזוהי הרשעתו הראשונה בפלילים.

לעניין עבירות המס ציין כי הנאשם הסיר המחדלים אל מול רשויות המס ושילם 16,000 ₪ להסרת המחדל.

לפיכך, ביקש ב"כ הנאשם לקבוע מתחם ענישה שנע בין תקופה קצרה של מאסר שירוצה בעבודות שירות ועד לתקופה המקסימאלית שבה ניתן לבצע עבודות שירות.

דברי הנאשם

14. הנאשם הביע צער וחרטה על מעשיו והבהיר כי בניגוד לדברים שנכתבו בתסקיר, הוא לוקח אחריות על שארע.

הנאשם הוסיף כי לא סבר שמדובר בתרופות מסכנות חיים והשתמש בהן בעצמו באותו האופן.

עוד הוסיף, כי במהלך אותה התקופה עבד בעבודה מסודרת ומעשיו לא היו לשם בצע כסף.

הנאשם פירט נסיבות חיו כיום ותיארם כנורמטיביים, הנאשם ביקש הזדמנות לחזור למוטב כאזרח מן השורה.

דין

15. הנאשם עסק בשיווק ומכירת תכשירים שונים בניהם, סטרואידים אנאבוליים, אותם רכש מנתי בן משה.

את הסטראוידים יבא נתי בן משה בצורת אבקה ורקח מהם, במעבדה אותה הקים בביתו, תכשירים בצורת נוזל או טבלה.

כבר משנת 2015 ועד לשנת 2018 התקיים הקשר בין הנאשם לנתי בן משה, במסגרתו רכש הנאשם כמויות גדולות של תכשירים מסוג סטראוידים אנאבוליים, כדורים, אמפולות, מזרקים ועוד'

את התכשירים מכר הנאשם ללקוחותיו, תוך שהוא מדריך אותם באשר לאופן צריכת התכשירים, גובה המינון ולעיתים אף הזריק לגופם בעצמו התכשירים, כל זאת על אף שאינו רוקח או בעל השכלה רפואית. כך פעל הנאשם במשך כ- 4 שנים.

16. על פי **תיקון 113 לחוק העונשין**, יש לקבוע תחילה את מתחם העונש ההולם לעבירה ולנסיבותיה, לאחר מכן, ייבחנו התקיימותם של שיקולים המצדיקים סטייה מן המתחם, כגון שיקום והגנה על הציבור ולבסוף ייגזר העונש בתוך המתחם, בהתחשב בנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה.

במקרה דנא, מתייחס כתב האישום המתוקן לעשרה אישומים, שבוצעו במועדים שונים לאורך תקופה של כ- 4 שנים, עם זאת, האישומים קשורים האחד למשנהו באופן המאחד אותם לכדי מסכת עבריינית אחת, כזו שניתן לראות בה אירוע אחד, שלגביו ייקבע מתחם הולם אחד.

ב"כ הצדדים דבקו במתווה זה והתייחסו בטיעוניהם למתחם העונש לכלל האישומים שבכתב האישום המתוקן.

קביעת מתחם העונש ההולם

17. קביעת המתחם תעשה בהתייחס למידת הפגיעה בערך החברתי שנפגע, למדיניות הענישה הנוהגת ולנסיבות ביצוע העבירה.

פגיעה בערך החברתי המוגן

במקרה זה מקום בו פעל הנאשם באופן שיטתי, מכר תכשירים שיש בהם כדי לסכן את בריאות הציבור, כל זאת תוך ניצול רצון לקוחותיו להשיג שינוי במראה גופם, בעבור בצע כסף ומבלי שהוא מדווח כחוק על הכנסותיו, יש כדי להעיד על פגיעה ממשית בערכים חברתיים מוגנים.

הנאשם עודד לקוחותיו להשתמש בתכשירים על אף הסיכון הכרוך בכך, הדריך אותם כיצד לצרוך התכשירים, באיזה מינון וכיצד לפעול כאשר מתרחשות תופעות הלוואי, ומכך ניתן לקבוע כי במעשיו פגע הנאשם בערך החברתי של שמירה על בריאות הציבור ושלמות הגוף, בנסיבות המתארות מידת הפגיעה נמצאת ברף הבינוני - גבוה.

באשר לעבירות המס, הן מתאפיינות בפגיעה הישירה שנגרמה לשמירה על הקופה הציבורית ובעקרון השוויון שבנשיאת נטל המס.

ענישה נוהגת

18. כאמור, וכפי שציינה המאשימה בטיעוניה, לא נמצאה פסיקה הדומה בהתייחסותה לסוג

התכשירים הרלוונטיים בכתב האישום. המאשימה ביקשה לאמץ את מתחמי הענישה שנקבעו בפסיקה לעבירות של מכירה, שיווק והפצת תכשירים מזויפים (כגון: תכשירי אין אונות).

עיון בפסיקה אליה הופנית מעיד כי הוטלו על הנאשמים עונשים במנעד רחב, בהתאם להיקף המכירה וההפצה, לשיטה וההתארגנות, לסכומי הרווח ומשך הזמן בו בוצעו העבירות, כפי שיפורט להלן:

ב"כ המאשימה הפנה למספר פסקי דין, אתייחס לחלק מהפסיקה אליה הפנה:

א. המאשימה הפנתה **לת"פ 58421-06-14 דניאל איגלינסקי (5.7.2015)**, שם הורשע הנאשם, במסגרת הסדר, בארבעה אישומים של אחסנה, מכירה והפצה של כדורים מזויפים הנחזים להיות ויאגרה, קבלת דבר במרמה, מכירת טובין בהיקף מסחרי לפי פקודת סמני המסחר, החזקת טובין שסומנו בלא רשות בעל הסימון ומכירתם באופן מסחרי.

הנאשם פרסם באינטרנט מודעות שיווק והציג מצג כוזב לפיו מדובר בתרופה המקורית.

בית המשפט קבע מתחם שנע בין 12 - 24 חודשי מאסר והטיל על הנאשם 12 חודשי מאסר. בית המשפט התחשב בתסקיר החיובי, בהעדר עבר פלילי ובהודאתו המידית של הנאשם.

ב. עוד הפנתה המאשימה **לעפ"ג (מחוזי מרכז) 109-05-16 בנימין נגד מדינת ישראל (8.11.16)**,

שם הורשע הנאשם בעבירות שעניינן מכירה והפצה של תרופות ותכשירים מזויפים המיועדים לטיפול באין אונות, תוך הפרת הזכויות של בעלי הסימנים הרשומים ובאופן העלול לסכן חיי אדם. כעולה מפסק הדין הנאשם הקים רשת להפצת הכדורים המזויפים באמצעות האינטרנט.

בית משפט השלום קבע מתחם ענישה שנע בין 6 חודשי מאסר ועד 18 חודשים.

לאחר ששקל בית המשפט לחובת הנאשם את עברו המכביד ולזכותו את חלוף הזמן מאז ביצוע העבירות ונסיבותיו האישיות, הטיל בית השפט השלום על הנאשם 8 חודשי מאסר (והופעלו בנוסף 12 חודשי מאסר מותנה, משני תיקים אחרים).

בית המשפט המחוזי מצא כי התסקיר החיובי של הנאשם, לפיו החל הליך טיפולי ממשי מצדיקים הקלה בענישה וקבע את עונש המאסר, כולל הפעלת המאסרים המותנים, על 16 חודשים בלבד.

ג. עוד הפנתה המאשימה **לת"פ 27644-10-13 מדינת ישראל נגד אילן דוד ואח' (29.9.14)**, שם הורשע נאשם 1, במסגרת הסדר, בעבירות של הפרת סמני מחסר ומרמה בנסיבות מחמירות ונשלח ל - 15 חודשי מאסר. נאשם 2 הודה גם הוא במסגרת ההסדר, באירוע אחד בלבד של מכירת תרופה שסומנה בלא אישור בעלה, בדרך רשלנית שיש בה כדי לסכן אדם, הפצת טובין ללא רשות וקבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות, והוטלו עליו 4 חודשי מאסר בדרך של עבודות שירות.

ד. המאשימה הפנתה בנוסף **לת"פ 58657-09-16 מ"י נ' קונסטנטין צברלינג (1.3.2017)**, שם הורשע הנאשם בעבירות של מעשי פזיזות ורשלנות, ייבוא לשם מסחר של טובים בעלי סימן מסחר, החזקה בהיקף מסחרי ועבירות מיסוי. במקרה זה התרופות יוצרו על ידי גורם לא ידוע, ללא קיפוח או

בקרה. בית המשפט קבע מתחם ענישה הנע בין 12-36 חודשים והטיל על הנאשם 13 חודשי מאסר.

ה. בפסק דין נוסף אותו הציגה המאשימה **ת"פ 4816-12-18 מ"י נ' יניב אברהם ואח'**, דובר על נאשמים אשר הקימו רשת הפצה למכירת תרופות מזויפות בעלות תופעות לוואי, נקבע מתחם שנע בין 12-24 חודשים ונגזר על הנאשם 2, 17 חודשי מאסר, במסגרת הסדר דיוני ולאחר שהודה בביצוע 28 אישומים של מכירה והפצה, איסור ייצור ושיווק, טיפול רשלני וקבלת דבר במרמה.

ו. **בת"פ 8507-03-17 מ"י נ' אביעד קפילוטו (18.7.18)**, הורשע הנאשם 1, אשר היה חלק מ**מכנופיה** שקשרה קשר לצורך מכירת והפצה מסחרית של תרופות מזויפות. בכנופיה היתה חלוקת אחריות ותפקידים והנאשמים שעמדו בראש הרשת ניהלו מספר אתרי אינטרנט. בית המשפט קבע מתחם ענישה של 20-30 חודשי מאסר והטיל על הנאשם 14 חודשי מאסר.

ז. לעניין עבירות המס הפנה עו"ד אמנו לפסיקה רלוונטית, המתייחסת לעבירות בהן הורשע הנאשם ולחומרתן וציין כי מתחמי הענישה שהציג ב"כ המאשימה רלוונטיים גם לעבירות המס וביקש להצטרף למתחם שהוצג בעניין זה.

ח. ב"כ הנאשם לא הפנה לפסיקה רלוונטית.

פסיקה רלוונטית נוספת :

ט. **בת"פ 15095-08-15 מ"י נ' עמליה קורן ואח' (29.11.17)**, הורשעה הנאשמת 1, במסגרת הסדר טיעון, בעבירות של מעשה פזיזות ורשלנות, מכירה קמעונאית של תכשירים ללא מרשם, ומכירת תכשירים שאינם מותרים. הנאשמת סייעה לאחיה לייבא כדורי הרזיה מסין, שהכילו חומרים שנאסרו לשימוש ע"י משרד הבריאות וגרמו לתופעות לוואי בריאותיות. הנאשמת יחד עם אחיה ארזו הכדורים בקופסאות בהן צוין כי מדובר בכדורי הרזיה טבעיים. בית המשפט ציין כי מדובר במעשים שנמשכו זמן רב, אך חלקה של הנאשמת בשרשרת ההפצה לא היה משמעותי וכי הנאשמת נטלה הכדורים בעצמה, דבר המעיד על מידת מודעות נמוכה לסכנות שמשקפו ממעשיה. בית המשפט קבע מתחם הנע בין מאסר על תנאי ועד למאסר קצר שירוצה בעבודות שירות. בהתחשב בהבעת החרטה ובתסקיר החיובי, בשיהוי שבהגשת כתב האישום ובאחידות הענישה מול אחיה של הנאשמת, הטיל בית המשפט על הנאשמת 200 שעות של"צ.

י. **ברע"פ 9102/15 רועי פאר נ' מדינת ישראל (26.1.16)**, הורשע המבקש בעבירות שעניינן מכירה ושיווק של כדורים הנחזים להיות תרופות לטיפול באין אונות, ללא מרשם רופא, תוך הפרת סימני המסחר, מבלי שפגש בלקוחות או קיבל מידע רפואי עבורם. בכתב האישום יוחסו למבקש עבירות שיווק ומכירה על פי פקודת הרוקחים, קבלת דבר במרמה, שימוש במסמך מזויף, ומעשה פזיזות ורשלנות. בית המשפט השלום גזר על הנאשם 6 חודשי ע"ש, בית המשפט המחוזי קיבל את ערעור המדינה והעמיד את עונשו של הנאשם על 10 חודשי מאסר. בית המשפט העליון אימץ את מתחם הענישה שנקבע על ידי בית המשפט השלום הנע בין 6 חודשים ועד ל- 18 חודשים. בית

המשפט העליון מאשר ההחמרה בענישה כפי שהטיל בית המשפט המחוזי כל זאת בקבלו הנימוק כי מדובר היה בפרשיה עבריינית מתוחכמת ושיטתית שהנאשם היה בה בעל תפקיד דומיננטי.

יא. **ברע"פ 8797/14 שושנה נ' מדינת ישראל (4.1.15)**, הוטל על נאשם שמכר בחנותו לפחות 15 פעמים כדורים מזויפים לטיפול באין אונות ונתפסו בחזקתו 148 כדורים מפרים, 3 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות וקנס בסך 20,000 ₪.

בית משפט קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 12-2 חודשי מאסר. ערעורו של הנאשם לבית המשפט המחוזי נדחה. בקשת רשות ערעור נדחתה.

יב. **ת"פ 31142-09-17 מדינת ישראל נגד באסיל (27.11.18)**, הנאשם הורשע, במסגרת הסדר, בעבירות של הפצה ומכירה של תרופות מזויפות ובעבירות מס ואי הגשת דוחות שנתיים בית המשפט קבע מתחם עונש הנע בין 18-4 חודשי מאסר והשית על הנאשם עונש של 4 חודשי מאסר בדרך של עבודות שירות.

יג. **ת"פ 8480-03-17 מדינת ישראל נגד ראש (20.2.19)**, הורשע הנאשם בעבירות של הפצה ומכירת תרופות מזויפות ובעבירות מס של אי הודעת התעסקות, דוחות וניהול פנקסים. הנאשם הסיר מחדליו. נקבע מתחם עונש הנע בין 9-3 חודשי מאסר והושטו על הנאשם 2 חודשי עבודות שירות, בשל חלקו הקטן בביצוע העבירה.

19. עיון פסיקה שהובאה לעיל מלמד כי במקרים בהם נעברו עבירות הנוגעות למכירה, שיווק והפצה של תרופות מזויפות, נעו העונשים בין מספר חודשי מאסר בודדים, גם בדרך של ריצוי בעבודות שירות, והגיעו עד לתקופת מאסר בת 17 חודשים.

מתחמי הענישה נעו בין מספר חודשי מאסר ועד ל- 20 חודשים.

התזוזה בתוך המתחם הושפעה מהיקף העבירות, היקף הרווח, קיומה של התארגנות וחלוקת תפקידים, תחכום ושיטה, מידת הסיכון והנזק ועברו הפלילי של הנאשם.

צודקת המאשימה בהקשרו של תיק זה כי לעובדה שמדובר בתכשירים האסורים לשימוש על ידי משרד הבריאות, ישנה השפעה המתייחסת לחומרת המעשים וכפועל יוצא להחמרה במתחם הענישה.

יחד עם זאת, יש לקחת בחשבון כי המתחמים שהוצגו בפסקי הדין שהובאו לעיל בעניין תכשירים מזויפים, משקפים מתחמי ענישה הכוללים בנוסף עבירות של פגיעה בסימני מסחר ופגיעה בערכים מוגנים בקניינים של בעלי סמני המסחר, פגיעה כלכלית ותדמיתית של מדינת ישראל, שהיה בהם כדי לבוא לידי ביטוי בהחמרת הענישה.

משכך, ועל אף שמדובר במקרה זה בתכשירים האסורים לשימוש, מקובלת עלי עמדת המאשימה כי המתחמים שהוצגו בפסקי הדין המפורטים, קרובים ככל הניתן למקרה שבפני ואף כוללים בחלקם את עבירות המס הנטענות כלפי הנאשם.

כעת ובמסגרת **הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה** (סעיף 40 ט' לחוק) יש להתחשב בתכנון שקדם לביצוע העבירות, היקף ביצוען של העבירות, משך ביצוען, היקף הרווח, מידת התחכום ומידת הנזק שנגרם למשתמשים בתכשירים, וכפי שיפורט להלן:

א. **התכנון שקדם לביצוע העבירה, היקף העבירות ומשכן** - כאמור בחלק הכללי של כתב האישום, החל משנת 2015 ועד לשנת 2018, קשר הנאשם קשר עם נתי בן משה, כדי לשווק ולמכור התכשירים.

הנאשם נפגש עם נתי בן משה במספר רב של הזדמנויות ורכש תכשירים בסכום כולל המגיע לכדי 14,856 ₪. בביתו של הנאשם נתפסו עשרות טבליות של תכשירים האסורים לשיווק בישראל, מזרקים, אמפולות ומאות אריזות ריקות לצורכי שיווק. אין כל ספק כי למעשי העבירה אותם ביצע הנאשם קדמו תכנון והערכות מוקדמת.

הנאשם מכר לכל דורש את התכשירים, בעבור סכומי כסף אשר קיבל לידי, במשך כ- 4 שנים, יחד עם זאת, יש לציין כי כתב האישום אינו מתאר היקפי רווח גדולים ומידת החומרה נלמדת דווקא מהאופן שבו הנאשם שיווק ומכר התכשירים ללקוחותיו, על אף הסיכון הרב הכרוך בשימוש בהם.

ב. **הנזק שהיה צפוי להיגרם מביצוע העבירה** - הנזק שעלול היה להיגרם ללקוחותיו של הנאשם כתוצאה מהשימוש בסטראואידים אנאבוליים היה ממשי. הנאשם מכר התכשירים מבלי שעבר הכשרה רפואית כלשהי, מבלי שידע מה מצבם הרפואי של המשתמשים בתכשירים והיה אדיש לנזק שעלול היה להיגרם לכל אחד מהם. התכשירים אותם מכר הנאשם היו עלולים לגרום נזק רב ובפרט בהעדר כל פיקוח רפואי.

תופעות הלוואי המתוארות בכתב האישום, שבחלקן נגרמו לשלושה מלקוחותיו, מעידות גם הן בדבר הסיכון הרב שבשימוש בתכשירים.

הנאשם ניצל את האמון שנתנו בו לקוחותיו ואת רצונם לשפר את מראה גופם, שכנע אותם כי אין בתכשירים כל סכנה ואף הדריך אותם כיצד לפעול בעת הופעת תופעות הלוואי.

אם לא די בכך, הנאשם לקח חלק פעיל בהזרקת התכשירים לגופם של חלק מהלקוחות ובמקרים שבהם הופיעו תופעות הלוואי, המליץ ללקוחותיו שלא לפנות לטיפול רפואי מקצועי. המאשימה אומנם לא הציגה חוו"ד רפואיות המעידה על נזקים רפואיים, אך מאלו המתוארים בכתב האישום ניתן ללמוד על הסיכון הממשי הגלום בשימוש בתכשירים כאמור.

מעשי הנאשם היו עלולים לגרום לנזק נרחב יותר, שכן מכר התכשירים במשך 4 שנים באופן שיטתי, ללא כל פיקוח רפואי ומבלי לתת את הדעת לנזקים שהיו עלולים להיגרם למשתמשים בהם.

אף על פי כן, יש לציין כי הנאשם השתמש בעצמו בתכשירים ויתכן כי יש בכך יש כדי להעיד על מידת מודעותו הנמוכה לסכנות שנשקפו ממעשיו.

ג. **חלקו היחסי של הנאשם בביצוע העבירות** - מתוך עובדות החלק הכללי שבכתב האישום, עולה כי הנאשם קשר קשר עם נתי בן משה לשם שיווק ומכירה של סטראואידים אנאבוליים, אותם ייבא נתי מחו"ל וייצר במעבדה שהקים בביתו.

הנאשם אומנם היה חלק בשרשרת העבריינית, אך לא היה היוזם והיוצר שלה. אין מחלוקת כי חלקו של נתיב בן משה, המייבא והמייצר, גדול ומשמעותי מזה של הנאשם ויש לתת לכך משקל הולם במסגרת גזר הדין.

יחד עם זאת, מכתב האישום ניתן ללמוד כי פעולותיו של הנאשם, בתוך המערך העברייני, כללו שיווק וביצוע העסקאות ואין להקל ראש באופן שבו הנאשם דאג להפיץ התכשירים בקרב לקוחותיו, הדריך ושכנע הלקוחות בשימוש תדיר בתכשירים, זאת על אף הסיכון הכרוך בהם.

משכך, הגם שאין הנאשם היוזם והמייבא, החלק היחסי בו לקח חלק גרם לנזק וסיכון ממשיים ולפגיעה בערך החברתי המוגן.

ד. **הסיבות שהובילו הנאשם לבצע העבירות** - מתסקיר שירות מבחן עולה כי הנאשם פעל בעיקר מהרצון בעשיית רווח כספי מהיר ובסיפוק צרכים מידיים וכן בשל רגשות מורכבים שהתבטאו בין היתר ברצון לקבל הכרה והאדרה עצמית.

בהקשר זה יש להדגיש כי בעדותו בבית המשפט, סיפר הנאשם שלא פעל מתוך כוונת זדון ולא למטרות בצע כסף, אלא, בהיותו פעיל "בעולם חדרי הכושר" הנשען על תזונה ותוספי מזון.

נראה כי ניתן לאמץ בהקשר זה את מסקנת שירות המבחן המתאימה לנסיבות המעשה והעושה ומעידה על המניע המשולב של עשיית כסף מהיר ורצון לקבל הכרה עצמית בקרב קהילת מפתחי הגוף.

20. מכל אלו ובהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין, מצאתי כי מתחם העונש ההולם לעבירות אותן ביצע הנאשם **נע בין 6 חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות ועד ל- 20 חודשי מאסר. לרכיב ענישה זה מתווספים עונשים נלווים וקנס.**

מקובלת עלי עמדת המדינה כי עבירות המס בהן הורשע הנאשם נכללות בגדר המתחם.

21. במקרה דנן, לא קיימים שיקולים המצדיקים סטייה מהמתחם, לחומרה או לקולא.

גזירת העונש המתאים לנאשם

22. בגזירת העונש המתאים לנאשם, יש להתחשב בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה והשפעתן על המיקום שבתוך המתחם.

הנאשם נשוי, כבן 32 ואב לילד, מתגורר בבית הוריו והחל לאחרונה לעבוד כמדריך חינוכי בבית הספר יסודי. אין ספק כי שליחת הנאשם למאסר תפגע בו ובמשפחתו וכן היא עשויה לפגוע במקור פרנסתו.

הנאשם נעדר עבר פלילי ומנהל אורח חיים נורמטיבי, משכך מהווה הרשעתו גורם מרתיע עבורו.

הנאשם הודה בהזדמנות הראשונה והביע צער על קרות האירוע. מדבריו של ב"כ הנאשם בטיעונו לעונש, עולה כי הנאשם שיתוף הפעולה כבר בשלב החקירה, עת מסר למשטרה את שמות הלקוחות ואפשר קידומה של החקירה.

יחד עם זאת, מהתסקיר עולה כי על אף שהנאשם הביע חרטה, הוא לא ערך שינוי בדפוסי התנהגותו ולא

הפנים השלכות מעשיו. שירות המבחן מציין כי הנאשם בעל כישורים חיוביים ונורמטיביים ואינו בעל קווי אישיות שוליים או עבריינים, אף על פי כן, לא הביע נכונות להשתתף בהליך טיפולי וההליך בו שולב במסגרת תסקיר מעצרו לא הוביל להתקדמות בתפיסותיו ועמדותיו גם כיום.

בעניין זה אציין, כי על אף שתסקיר שירות המבחן קבע שהנאשם לוקח אחריות חלקית בלבד על מעשיו, התרשמתי כי היה בהליך המשפטי כדי ליצור שינוי בתפיסתו של הנאשם את חומרת המעשים וכדי ליצור הרתעה מפני ביצוע העבירות בשנית.

התרשמות זו מתבססת בעיקר בעובדה כי מדובר בנאשם ללא עבר פלילי המנהל אורח חיים נורמטיבי שזהו מפגשו הראשון עם רשויות אכיפת החוק.

בבית המשפט ציין הנאשם כי זו הפעם הראשונה והאחרונה בה יהיה מעורב בהליך פלילי וסיפר כי ברגע שהבהירו לו את חומרת המעשים פסק מיד מלעשותם.

הנאשם ציין כי הוא עצמו השתמש בתכשירים ולא חווה כל תופעה בריאותית.

משכך, לנגד השיקולים לחומרה, עומדת העובדה כי עסקין בנאשם שמאז ביצוע העבירות השתלב בשוק העבודה ונמנע מלשוב ולבצע עבירות נוספות.

העובדה כי הנאשם השתמש בתכשירים על גופו, מלמדת על מידת התודעה הנמוכה שהייתה לנאשם ביחס לסכנות האפשריות וניכר מדבריו כי כיום הוא מודע לסכנות שנשקפו ממעשיו ולחומרתם.

לזכותו של הנאשם עומד גילו הצעיר, עומדת הודאתו המידית והבעת החרטה, חלוף הזמן שבין ביצוע העבירה ועד למתן גזר הדין ועברו הנקי.

כמו כן, נתתי דעתי לחלקו של הנאשם בפרשיה ולהיקף המכירות שאינו גדול ביחס למשך הזמן בו בוצעו העבירות.

לחובתו של הנאשם, עמדה התרשמות שירות המבחן בדבר לקיחת האחריות החלקית, לסיכון שגרם במעשיו, ניצול הנאשם את רצון לקוחותיו לשנות את מראה גופם וניצול האמון שנתנו בו, תוך שהוא משכנע אותם לרכוש התכשירים באופן תדיר, על אף הסיכון הכרוך בהם.

גם אדישותו של הנאשם לקיומן של תופעות לוואי, תוך שהוא מייעץ ללקוחותיו שלא לפנות לגורם רפואי מקצועי עומדת לחובתו.

לא בלי היסוס ולאחר התלבטות רבה בשאלה האם יש להימנע מהטלת עונש מאסר בפועל על הנאשם, בשים לב לחומרת המעשים ולאחריות החלקית אותה לקח הנאשם, שוכנעתי לבסוף כי יש להטיל על הנאשם עונש מאסר שירוצה בעבדות שרות, כפי שהמליץ שירות המבחן בתסקירו, וזאת בעיקר בשל התרשמותי כי מדובר באדם נורמטיבי שמבין כיום את חומרת המעשים.

מכל האמור, ולאחר שקילת מכלול השיקולים מצאתי הצדקה לגזור את עונשו של הנאשם בחלקו התחתון של המתחם, אם כי לא לגמרי בתחתיתו.

23. באשר לקנס שיוטל על הנאשם - בשים לב שהעבירות נעברו לשם הפקת רווח כלכלי, קיימת חשיבות לענישה הכספית, גובה הקנסות יהיה משופע מסכום הרווח שלא דווח למס הכנסה וממשך הזמן בו נעשה אי הדיווח. עוד יש להביא בחשבון העובדה שהנאשם הסיר את הפגם אל מול רשויות המס.

הנאשם בעניינו, ביצע העבירות משך 4 שנים והגיע להסדר חוב בסך 16,000 ₪ להסרת הפגם. לכן הקנס ההולם את הנסיבות כאמור מגיע לעשרות אלפי שקלים.

סוף דבר

24. במכלול השיקולים הנגועים, להיקף ביצוע העבירות, לחלקו של הנאשם בפרשיה, משך הזמן בו בוצעו העבירות, היקף הרווח והסיכון ובהתחשב בשיקולים שעמדו לזכות הנאשם

ולנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה, אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

א. מאסר בפועל למשך 9 חודשים, שירוצה בעבודות שירות ב-"מועצת הפועלים ראשון לציון" ברח' רוטשילד 61 ראשון לציון.

הנאשם יועסק 5 ימים בשבוע, על פי טווח השעות המתאפשר בחוק העונשין.

על הנאשם להתייצב לתחילת ריצוי המאסר ביום **19.8.2020** בשעה **08:30** במשרדי הממונה על עבודות שירות במפקדת מחוז מרכז, יחידת עבודות שירות, ת.ד. 81 - רמלה 72100.

אוטובוס להגעה קו מספר 247 מתחנה מרכזית רמלה.

מוסבר לנאשם כי עליו לבצע כל עבודות שמוטלות עליו במסגרת עבודות השירות על פי ההנחיות שתינתנה לו מעת לעת על ידי הממונה במקום וכל הפרה של עבודות שירות תגרום

להפסקה מנהלית של עבודות השירות וריצוי עונש המאסר בפועל.

ב. מאסר על תנאי לתקופה של 8 חודשים.

המאסר המותנה יופעל אם תוך תקופה של שלוש שנים יעבור הנאשם עבירה בה הורשע בגזר דין זה.

ג. קנס בסך 10,000 ₪ או 100 ימי מאסר תמורתו.

הקנס ישולם ב- 20 תשלומים שווים ורצופים, התשלום הראשון יחל ביום **1.10.2020**.

ניתן בזאת צו כללי למוצגים, חילוט, השמדה, השבה לבעלים וזאת על פי שיקול דעתו של קצין חקירות ממונה.

זכות ערעור לביהמ"ש המחוזי תוך 45 יום מהיום.

ניתנה והודעה היום כ"ד תמוז תש"פ, 16/07/2020 במעמד הנוכחים.

ליאת שמיר הירש, שופטת

הוקלדעלדירויטביטון